

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 9. 2. 2015 ve věci návrhu **krajského státního zástupce v Praze** ze dne 24. 11. 2014, č. j. 2 SPR 319/2014 - 1, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. I. K.**, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. I. K., nar. X,
státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,
bytem S. 687/6, P. 4,

je vinen, že

dne 17. 9. 2014 v době mezi 08:00 hodin až 08:24 hodin na Krajském státním zastupitelství v Praze při sepisování zápisu o podaném vysvětlení s Mgr. M. S., MBA v trestní věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZN 168/2014 (dále jen „zápis“), aniž řádně dokončil tento úkon nebo aniž ho přerušil a informoval přítomné osoby o dalším postupu, v reakci na námítky ohledně neúplnosti sepsaného zápisu podateli sdělil, aby zápis o podaném vysvětlení doplnil sám, bez závažného důvodu opustil kancelář, ve které byl zápis sepisován, zanechal v ní podatele pouze se zapisovatelkou a s dalším justičním pracovníkem, který se na provádění úkonu nijak nepodílel, a k dokončení zápisu se vrátil až poté, co mu k tomu dal pokyn náměstek krajského státního zástupce v Praze,

tedy

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce, zaviněným chováním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a v odbornost jeho postupu a zaviněným chováním snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce,

čímž spáchal

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se mu ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 2 (dvou) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Dne 22. 7. 2014 se na Krajské státní zastupitelství v Praze dostavil bez předvolání Mgr. M. S., MBA (dále též „oznamovatel“), aby podal trestní oznámení na starostu obce Mšecké Žehrovice Jiřího Fencla. O tomto úkonu byl pod sp. zn. KZN 168/2014 sepsán zápis o podaném vysvětlení, v němž oznamovatel uvedl, že trestní oznámení podal již dne 21. 7. 2014 u policejního útvaru v Novém Strašecí, kde s ním byl sepsán jen stručný úřední záznam o podání vysvětlení, v němž nebylo vystiženo vše, co se snažil sdělit. Ještě večer téhož dne mu v místě jeho bydliště předal policista nové 2. a 3. stránky úředního záznamu o podání vysvětlení, jež nepodepsal, byť byly poněkud obsáhlejší a v podstatě vystihovaly to, co původně policejnímu orgánu sděloval. Namísto toho se dne 22. 7. 2014 znovu dostavil na policejní útvar v Novém Strašecí, kde doplnil podání z předchozího dne a úřední záznam podepsal. Z těchto důvodů chce celou věc znovu v úplnosti objasnit na státním zastupitelství.

Podstatou celé věci byl podle oznamovatele nepravdivý údaj o tom, že okradl svého otce a že má špatné rodinné poměry. Tuto pomluvu, kterou o něm šíří starosta, ho poškozují v očích spoluobčanů při podnikání a kandidatuře ve volbách do zastupitelstva obce. Objevila se v době, kdy se začal zajímat o hospodaření s obecním majetkem a chtěl nahlédnout do dokumentace. To mu sice bylo umožněno, avšak poté na své zahradě objevil výhrůžný dopis a po nějaké době i ostrou nábojnici zabalenou v papíru, také s výhrůžným obsahem. Pro tyto skutky podal trestní oznámení na neznámého pachatele, přičemž obě věci byly odloženy, proti čemuž si nestěžoval ani stěžovat nechce. Dále se dozvěděl, že se v obci šíří dopis rovněž obsahující nepravdivé údaje o jeho osobě. Tento dopis byl podepsán neznámou osobou a odeslán na email starosty, který ho poslal dalším občanům obce.

Policejní orgán skutek uvedený v tomto trestním oznámení kvalifikoval jako přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a dne 20. 8. 2014 věc podle § 58 odst. 3 písm. b) téhož zákona odložil, neboť provedeným šetřením nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující podezření, že přestupek spáchala určitá osoba. O odložení věci byl oznamovatel vyrozuměn dne 15. 9. 2014.

S tímto výsledkem vyřízení věci ani s formou jeho oznámení se však oznamovatel neztotožnil a důvody svého nesouhlasu chtěl sdělit Krajskému státnímu zastupitelství v Praze, kam se opět bez předvolání dostavil dne 17. 9. 2014 v 7.30 hodin. Státní zástupkyně JUDr. H. H., která s oznamovatelem dříve sepisovala trestní oznámení, se musela věnovat jiným pracovním povinnostem a s oznamovatelem jednal kárně obviněný. Ten s oznamovatelem o dosavadním

pokračování

postupu policejního orgánu a o způsobu, jak namítat jeho nesprávnost, hovořil nejprve asi deset minut ve své kanceláři, pak ho chvíli nechat sedět na chodbě a po vylustrování a nelezení příslušného dohledového spisu ho odvedl k sepsání zápisu o podání vysvětlení (dále též „zápis“) do vedlejší místnosti, v níž seděli zapisovatelka P. Ch. a justiční pracovník Z. B.

Zápis započal v 08.00 hodin a kárně obviněný do něho nejprve diktoval shrnutí předchozího hovoru s oznamovatelem. V této části zápisu se konkrétně uvádí, že oznamovatel podal u krajského státního zastupitelství dne 22. 7. 2014 trestní oznámení, jež bylo následně postoupeno policejnímu orgánu k dalším úkonům, že ho policejní orgán vyrozuměl o odložení věci, že mu jako oznamovateli a poškozenému měl zaslat i usnesení o odložení věci a že s tímto způsobem jejího vyřízení zásadně nesouhlasí. Kárně obviněný také zaprotokoloval, že oznamovatele poučil o potřebě požádat dozorového státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Rakovníku o prověření postupu policejního orgánu podle § 157a trestního řádu. Dále se v zápisu uvádí, že oznamovatel činí toto podání na krajském státním zastupitelství, neboť mu bylo naznačeno, že místní policejní orgán i starosta mohou být podjati a že šetření nemuselo být provedeno úplně a objektivně. Po sepsání a vytištění zápisu ho kárně obviněný předal oznamovateli k přečtení a následně odešel do své kanceláře.

Oznamovatel však nebyl s obsahem zápisu spokojen a chtěl, aby v něm byly formulovány i konkrétní skutečnosti, na základě nichž považuje postup policejního orgánu za nesprávný. Proto zapisovatelka asi po čtyřech minutách přišla za kárně obviněným a požádala ho, aby se vrátil do její kanceláře a zápis doplnil. Následně kárně obviněný oznamovateli opět vysvětlil, že důvody nesouhlasu s vyřízením věci jejím odložením může posuzovat jen státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Rakovníku. Dále mu sdělil, že pokud trvá na uvedení těchto důvodů v zápisu, má si ho doplnit sám. Následně kárně obviněný, aniž tento úkon řádně dokončil nebo aniž ho přerušil a přítomné osoby informoval o dalším postupu, opustil místnost, ve které byl zápis sepisován, a zanechal v ní oznamovatele pouze se zapisovatelkou a s dalším justičním pracovníkem Z. B., který se však na provádění úkonu nikterak nepodílel.

Po tomto druhém odchodu kárně obviněného doplnění zápisu sepisoval oznamovatel za pomoci zapisovatelky tím, že jí diktoval, jaká konkrétní pochybení se měl policejní orgán při šetření jeho trestního oznámení dopustit. Podle oznamovatele Policie České republiky od samého počátku nepostupovala řádně a o průběhu šetření ho neinformovala. Policejnímu orgánu předložil listinné důkazy i audionahrávky s doznáním starosty, že pomluvu šířil. Domnívá se tedy, že skutek byl zcela prokázán a policie jednala účelově. Starosta mu na počátku šetření sdělil, že se stejně nemůže ničeho domoci, jelikož to má v kraji údajně pod kontrolou. Tomuto tvrzení nepřikládal žádnou váhu, nicméně bylo učiněno těsně po jeho oznámení na policii, a proto pro jistotu podal trestní oznámení i na krajské státní zastupitelství.

V průběhu sepisu doplnění zápisu odešel do vedlejší kanceláře justiční pracovník Z. B., který se zmínil pracovníkem kanceláře státního zastupitelství, že se tento úkon odehrává v nepřítomnosti státního zástupce. Jedna z nich tuto skutečnost oznámila náměstkovi krajského státního zastupitelství Mgr. M. E., který zašel do kanceláře kárně obviněného a uložil mu, aby se vrátil zápis dokončit, neboť je jeho povinností být přítomen po celou dobu jeho pořizování. Kárně obviněný této výzvy uposlechl a do místnosti zapisovatelky se dostavil v době, kdy bylo doplnění zápisu ukončeno a vytištěno. Následně byl takto doplněný zápis podepsán. Ve spise krajského státního zastupitelství se nachází i jeho původní kratší nepodepsaná podoba bez zmíněného doplnění, přičemž oznamovateli byly předány obě verze zápisu. Ten opustil budovu krajského státního zastupitelství v 08.24 hodin.

Následně oznamovatel dne 24. 9. 2014 sepsal stížnost na postup orgánů státní správy, kterou zaslal Okresnímu státnímu zastupitelství v Rakovníku. V něm rozebral postup policejního orgánu při šetření věci, vyslovil nesouhlas s jejím odložením i se způsobem oznámení tohoto výsledku a stěžoval si na jednání kárně obviněného při sepisování zápisu o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014, jež bylo Okresnímu státnímu zastupitelství v Rakovníku postoupeno. Jeho státní zástupkyně obě tato podání vyhodnotila v rámci přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a trestního řádu a přípisem ze dne 15. 10. 2014 oznamovateli sdělila, že po posouzení spisového materiálu nezjistila žádné závady. Policejní orgán totiž správně nezahájil úkony trestního řízení, neboť z podaného oznámení je zřejmé, že se zcela jistě nejedná o trestný čin, a to ani pomluvy podle § 184 trestního zákoníku, a po provedeném šetření nebylo ani možné učinit jednoznačný závěr o tom, že se přestupku dopustila konkrétní osoba. Část podání oznamovatele týkající se jednání kárně obviněného při sepisování zápisu o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014 pak státní zástupkyně okresního státního zastupitelství postoupila Krajskému státnímu zastupitelství v Praze, které na jeho základě činilo další úkony, jež posléze vyústily až k zahájení tohoto kárného řízení.

Všechny tyto skutečnosti vyplývají z výslechů kárně obviněného, ze svědeckých výpovědí M. S., P. Ch. a Mgr. M. E., z úředního záznamu o podání vysvětlení Z. B., z trestního oznámení podaného formou zápisu o podání vysvětlení ze dne 22. 7. 2014, sp. zn. KZN 168/2014, z obou verzí zápisu o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014, sp. zn. KZN 168/2014, ze stížnosti oznamovatele ze dne 24. 9. 2014, z přezkoumání postupu policejního orgánu provedeného státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Rakovníku dne 15. 10. 2014 pod č. j. 1 ZN 92/2014-20, a z výpisu z knihy návštěv vedené na Krajském státním zastupitelství v Praze s údaji o návštěvě oznamovatele dne 17. 9. 2014. Ve spisech Okresního státního zastupitelství v Rakovníku, sp. zn. 1 ZN 92/2014, sp. zn. 1 ZN 105/2014, sp. zn. 2 ZN 848/2013 a sp. zn. 2 ZN 582/2014, je pak dokumentován způsob vyřízení všech tří shora uvedených trestních oznámení podaných M. S. a dalších dvou věcí, které se této osoby rovněž týkaly.

Nad rámec uvedených skutkových zjištění vypověděly osoby, které byly vyslychané při jednání kárného senátu, následující skutečnosti:

Kárně obviněný uvedl, že před dokončením zápisu o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014 řekl zapisovatelce, že musí odejít do vedlejší místnosti si něco vyřídit. Poté ve své kanceláři dopisoval zbytek poslední věty stížnosti v jiné trestní věci, avšak nejednalo se o neodkladnou záležitost. K doplnění zápisu vyzval oznamovatele, neboť místo něho nemohl formulovat, v čem konkrétně považuje postup policejního orgánu za chybný, nedostatečný či neúplný. Dokončení zápisu tak plně záleželo na subjektivně laděném vyjádření oznamovatele, které neměl možnost ovlivnit a do něhož nebyl oprávněn jakkoliv zasahovat. Proto také náměstkovi krajského státního zastupitelství, který přišel do jeho kanceláře s pokynem k dokončení úkonu, řekl, že zápis již byl sepsán a že vyčkává, až oznamovatel podle svého uvážení doplní, v čemž spatřuje nesprávnost postupu policejního orgánu. Při podání vysvětlení v jiných věcech však nikdy podobným způsobem nepostupoval. K předání původní verze zápisu ze dne 17. 9. 2014 došlo pochybením zapisovatelky. Před tímto úkonem se s oznamovatelem nikdy nesetkal, nicméně u Okresního státního zastupitelství v Rakovníku zjistil, že M. S. činil podání i v jiných věcech. S takovými osobami se přitom na státním zastupitelství setkávají často, byť oznamovatele nepovažuje za kverulanta.

Svědék M. S. uvedl, že se na krajské státní zastupitelství dostavil na radu svého právníka za účelem podání stížnosti na postup policejního orgánu, neboť Okresní státní zastupitelství v Rakovníku považoval za podjaté a chtěl, aby na něho nadřízený orgán při vyřizování stížnosti dohlížel. Kárně obviněný mu však sdělil, že stížnost podávat nemůže a místo toho je zapotřebí

pokračování

podat vysvětlení. Do části zápisu o tomto úkonu, kterou formuloval kárně obviněný, téměř nezasahoval a skutečnosti v ní uvedené nerozporuje. Nicméně v původní verzi zápisu nebyly obsaženy skutečnosti, které v něm chtěl mít zaznamenány. Po ukončení první verze zápisu kárně obviněný odešel z kanceláře bez udání důvodu. Tímto jeho jednáním byl velmi překvapen, stejně jako zapisovatelka, která prohlásila, že se jí to ještě nestalo. Tu požádal, aby pro kárně obviněného došla, neboť chtěl, aby v zápise bylo zaznamenáno hlavně to, kvůli čemu na krajské státní zastupitelství přišel. Doplnění zápisu diktoval zapisovatelce a společně se snažili ho formulovat tak, aby dávalo nějakou logiku. Tento doplněk nakonec odpovídal tomu, co chtěl v zápisu vyjádřit. Po podpisu takto upraveného zápisu s ním kárně obviněný již více nehovořil ani ho neinformoval o dalším postupu.

Svědkyň P. Ch. uvedla, že kárně obviněný nikterak neodůvodnil, proč odešel z místnosti, ve které byl sepisován zápis o podaném vysvětlení, nebyl však rozčilený. Původní verzi zápisu předala oznamovateli k přečtení a nemyslela si, že si ji odnese, neboť předpokládala převzetí toliko upravené verze. Odchod kárně obviněného z její kanceláře byl pro ni nepříjemný a byla z něho v šoku. Na krajském státním zastupitelství pracuje od května 2004 a byla přítomna sepisování řady záznamů. Nikdy se jí však doposud nestalo, že by státní zástupce odešel od výslechu, a to ani v případě kárně obviněného, který v jiných věcech postupoval standardním způsobem. Po prvotním otřesu se s odchodem kárně obviněného smířili, oznamovatel jí doplnění zápisu diktoval a ona jej zapisovala. O tom, že se jí taková věc ještě nepříhodila, se zmínila i v přítomnosti oznamovatele a později si to samé řekli se Z. B., který byl v kanceláři při sepisování záznamu rovněž přítomen. Na státním zastupitelství je pověřena sepisováním záznamů se státním zástupcem, nikdy nebyla určena k tomu, aby je pořizovala jen s podatelem, ani v minulosti neabsolvovala školení vyšších úředníků státního zastupitelství.

Svědka M. E. uvedl, že když vešel do kanceláře kárně obviněného, aby ho vyzval k dokončení zápisu, viděl, jak si čte noviny. Mezi ním a kárně obviněným se vedla krátká diskuse, zda je nutné, aby se státní zástupce účastnil výslechu podatele. Po dobu své praxe se mu nestalo, že by výslech prováděli pracovníci kanceláře státního zastupitelství. Do místnosti, kde se zápis o podaném vysvětlení uskutečnil, se nezašel podívat, aby ještě více nepoškodil státní zastupitelství tím, že bude zjišťovat, proč tam není státní zástupce přítomen.

Kárný senát při jednání v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu za užití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“), provedl důkaz přečtením úředního záznamu o podání vysvětlení Z. B. ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. 1 SPR 148/2014. V něm tento justiční pracovník kromě zmíněných skutkových zjištění uvedl, že na zapisovatelce i oznamovateli bylo patrné překvapení z odchodu kárně obviněného a že tito nevěděli, co mají dělat. Podatel věděl, co chce, ale při diktování neznal přesně, jak má doplnění zápisu stylizovat. Jednání kárně obviněného mu připadalo zvláštní a s něčím podobným se ještě nesešel, na čemž se později shodl i s dalšími pracovníky kanceláře státního zastupitelství.

V posuzované věci se oznamovatel dostavil na Krajské státní zastupitelství v Praze za účelem vyjádření nesouhlasu se způsobem a výsledkem vyřízení jeho trestního oznámení. Jestliže tedy kárně obviněný dospěl k závěru, že výhrady oznamovatele proti postupu policejního orgánu mají být vyjádřeny v zápise o podaném vysvětlení, měl být tomuto úkonu přítomen po jeho celou dobu. Jedině on, nikoliv zapisovatelka či oznamovatel, totiž byl odpovědný za řádnou formulaci obsahu zápisu a za výstižné vylíčení průběhu podání vysvětlení i toho, co se v něm stěžovatel domáhal, jak to vyžaduje znění § 16a odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“),

a § 55 odst. 1 písm. d) trestního řádu. Uvedeným způsobem však kárně obviněný nepostupoval a v průběhu pořizování zápisu o podaném vysvětlení dvakrát opustil místnost, kde se tento úkon prováděl. Jeho první odchod v době, kdy byl zápis vytištěn a předložen k přečtení oznamovateli, nebyl jistě vhodný. Nicméně pokud by oznamovatel zápis v této podobě podepsal, nemohla by tato nepřítomnost kárně obviněného mít žádný vliv na obsah zápisu, a proto ani nebyla v kárném návrhu kladena státnímu zástupci za vinu.

Kárně obviněný se však odmítl zúčastnit také doplnění zápisu o podaném vysvětlení o skutečnosti, v nichž oznamovatel spatřoval závady v postupu policejního orgánu při šetření jeho trestního oznámení, a dokončení tohoto úkonu svěřil osobám, které k tomu neměly oprávnění ani odbornou erudici. Tímto chováním se zcela bezdůvodně zbavil své odpovědnosti za řádný průběh podání vysvětlení, jehož zákonnost a správnost měl garantovat, v důsledku čehož tento úkon byl dokončen protiprávním způsobem, naprosto nestandardně a vyvolal negativní reakci na straně oznamovatele a pracovníků kanceláře státního zastupitelství. Také předání obou verzí zápisu oznamovateli zapisovatelkou bylo částečně zapříčiněno odchodem kárně obviněného, neboť v případě standardního průběhu podání vysvětlení by tomuto pochybení bylo možné zabránit.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že k přezkoumání postupu policejního orgánu v dané věci byl podle § 157a trestního řádu příslušný dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Rakovníku, o čemž kárně obviněný poučil oznamovatele v původní verzi zápisu o podaném vysvětlení. Oznamovatel totiž již před začátkem tohoto úkonu upozornil na možnou neobjektivnost tohoto státního zastupitelství a místního policejního útvaru. Za této situace kárně obviněný, který byl povinen zápis o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014 okresnímu státnímu zastupitelství postoupit, měl požadované doplnění tohoto zápisu nadiktovat, aby z něho byly zcela zřejmé oznamovatelem namítané závady v postupu policejního orgánu. Je sice pravdou, že tyto důvody mohl znát toliko sám oznamovatel, nicméně kárně obviněný je měl náležitě zformulovat, aby obsah zápisu odpovídal všem zákonem stanoveným náležitostem.

Pro uvedené jednání při pořizování zápisu o podaném vysvětlení přitom nemá kárně obviněný žádnou relevantní omluvu. Sám totiž připustil, že k opuštění kanceláře, v níž byl zápis pořizován, jej nevedla žádná neodkladná záležitost. Navíc podle náměstka krajského státního zástupce si v době pořizování doplnění zápisu četl ve své kanceláři noviny. Od zahájení podání vysvětlení do odchodu oznamovatele z budovy krajského státního zastupitelství uplynula doba pouhých 24 minut, takže nelze ani uvažovat o tom, že by kárně obviněného přimělo k odchodu do své kanceláře neúměrné protahování podání vysvětlení oznamovatelem. Toho nelze ani označit za kverulanta, jak vyplývá z počtu a obsahu všech uvedených spisů Okresního státního zastupitelství v Rakovníku, které se týkaly jeho osoby.

Na základě těchto zjištění je proto nutné dospět k závěru, že sepisování doplnění zápisu o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014 v nepřítomnosti kárně obviněného bylo zcela nedůvodné a že jednání uvedené v kárném návrhu dosáhlo intenzity potřebné pro naplnění skutkové podstaty kárného provinění.

Uvedeným skutkem kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně a svědomitě, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněný zaviněným chováním při pořizování zápisu rovněž ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a v odbornost jeho postupu, neboť ta byla v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně snížena, jak je zřejmé z negativní reakce pracovníků státního zastupitelství a oznamovatele na jeho protiprávní a značně neobvyklý postup při pořizování zápisu o podaném vysvětlení, jímž dal současně najevo neúctu

pokračování

k těmto osobám. Kárně obviněný také zaviněně snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, neboť ta byla jistě degradována jeho nevhodným chováním vůči zapisovateli a oznamovateli. S ohledem na obhajobu kárně obviněného se v daném případě jednalo o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž podle svého tvrzení nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se domníval, že jeho účast při doplnění zápisu o podaném vysvětlení není potřebná. Kárně obviněný však vzhledem ke své funkci státního zástupce o této své povinnosti nepochybně vědět měl a mohl. Je proto možné konstatovat, že uvedeným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu součinnost kárně obviněného při objasňování kárného provinění, jeho dosavadní kárnou bezúhonnost a především skutečnost, že jeho pochybení nemělo žádný vliv na přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a trestního řádu příslušným státním zastupitelstvím. Tomu totiž kárně obviněný zápis o podaném vysvětlení ze dne 17. 9. 2014 řádně postoupil a také samotný oznamovatel uvedl, že jeho doplnění, které sám formuloval, obsahovalo to, co chtěl vyjádřit. Dále kárný senát přihlédl k osobnímu spisu kárně obviněného a k jeho spíše pozitivnímu pracovnímu hodnocení. Z nich vyplývá, že funkci prokurátora a státního zástupce vykonává po dobu více než 37 let, že dodržuje povinnosti stanovené zákonem a že disponuje odpovídajícími odbornými znalostmi a nesporně širokými praktickými zkušenostmi. To se projevuje v poměrně rychlé vyřizování trestných věcí, byť má tato rychlost nikoliv výjimečně negativní dopad na kvalitu zpracování svěřené agendy projevující se zejména rutinním přístupem a velmi stručným a někdy i nepřesným odůvodněním učiněných závěrů a nedostatečným dokumentováním podkladů pro rozhodnutí a opatření. Takto charakterizoval kárně obviněného také náměstek krajského státního zástupce ve své svědecké výpovědi při jednání kárného senátu.

Na straně druhé kárný senát musel vzít v úvahu přístup kárně obviněného ke kárnému provinění, z něhož nelze usuzovat, že by si nesprávnost svého chování a jeho negativní dopad na spolupracovníky a veřejnost uvědomoval. Svůj nedůvodný odchod z místa pořízování zápisu o podaném vysvětlení totiž zlehčoval, ačkoliv mu jako zkušenému státnímu zástupci muselo být naprosto zřejmé, že byl povinen setrvat při dokončení tohoto úkonu a že jeho vedení nemohl svěřit oznamovateli za asistence zapisovatelky.

Právě s ohledem na absenci sebereflexe kárně obviněného přistoupil kárný soud k uložení přísnějšího kárného opatření snížení platu, než žádal navrhovatel, jehož návrhem není kárný senát podle § 9 odst. 2 věty třetí zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů vázán. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem svědčícím ve prospěch kárně obviněného mu však kárný senát uložil toto kárné opatření jen ve čtvrtině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněnému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. února 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců